

उक्तस्त्वस्त्रितीये यो ग्रैभिकः सर्वंशो विधिः।
 सोऽतिस्त्रिभ्यः कर्त्तव्यो मधुरस्त्रिभ्योतलः ॥”
 अशिते च शनाध्याये ॥ * ॥
 कषायमद्यनित्यानां गभिस्या रक्तपित्तनाम् ।
 पित्तानां सातिसाराणां रूक्षाणां मधुमेहि-
 चाम् ॥
 (वदन्वष्टव्रधानां विषमद्यविकारिणाम् ।
 तान्तानां नष्टसंज्ञानां खूलानां पित्तमेहि-
 नाम् ॥”
 तान्तानां क्षान्तानाम् ।
 “दृषतां क्षुत्परीतानां क्रुद्धानां शोचतामपि ।
 कामस्युदरिणाञ्चैव क्षतानामाख्यरोगिणाम् ॥
 दुर्बलातिविशुष्काणामुपक्षीणौजसान्तथा ।
 भिषक् तैमिरिकाणाञ्च न खेदमवतारयेत् ॥*॥
 प्रतिश्याये च कासे च हिक्काश्वासेखलाघवे ।
 कर्णमण्ड्यां शिरःशूले स्वरभेदे गलग्रहे ॥
 अर्हितैकाङ्गसर्वाङ्गपक्षाघाते विनामके ।
 कोष्ठानाहविबन्धेषु मूत्राघाते विजृम्भके ॥
 पार्श्वपृष्ठकटोकृन्तिसंग्रहे गृध्रसोषु च ।
 मूत्रकृच्छ्रे महत्त्वे च मुष्कणोरङ्गमर्दके ॥
 पादोरजानुजङ्घात्तिसंग्रहे श्वयथावपि ।
 खल्वौषामे च शीते च वेपथी वातकण्ठके ॥
 सङ्घोचायामशूलेषु स्तम्भगौरवसुप्तिषु ।
 सर्वेष्वेषु विकारेषु खेदं हितमुच्यते ॥ * ॥
 तिलमाषकुलत्यानष्टतैलामिषौदनैः ।
 पायसैः कथरैर्मांसैः पिण्डखेदान् प्रयोजयेत् ॥
 गोखराश्ववराहोद्गमजङ्घिः सतुषैर्यवैः ।
 सिकतापांशुपाषाणकरीषायसपृष्टकैः ॥
 शैषिकान् खेदयेत् पूर्वैर्ज्वरितान् समुपाचरेत् ।
 द्रव्याखेतानि शस्यन्ते यथास्वं प्रस्तरेष्वपि ॥
 भृशहेषु च जेन्ताकेषु श्वगर्भगृहेषु च ।
 विधूमाङ्गारततेष्वभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् ॥
 श्याम्यान्पौदकं मांसं पयोवस्तशिरस्तथा ।
 वराहमध्यपित्ताक्षक्लेहवत्तिलतण्डुलाः ॥
 इत्येतानि समुक्ताण्य नाडोखेदं प्रयोजयेत् ।
 देशकालविभागज्ञो युक्त्यपेक्षी भिषक्त्तमः ॥*॥
 वीरणासृतकेरुश्विद्युमूलकसर्षपैः ।
 वासावंशकरञ्जार्कपत्रैरश्मन्तकस्य च ॥
 गोभास्त्रनकश्रीवीरमालतोसुरसार्जकैः ।
 पत्रैरुक्ताण्य सलिलं नाडोखेदं प्रयोजयेत् ॥
 भूतीकपञ्चमूलाभ्यां सुरया दधिमस्तना ।
 मूत्रैरन्वेष सस्त्रेहेनाडोखेदं प्रयोजयेत् ॥ * ॥
 एत एव च नियंताः प्रयोज्या जलकोष्ठके ।
 खेदनायं घृतक्षीरतैलकोष्ठांश्च कारयेत् ॥
 गोधूमशकलैस्सूर्ययवानामस्त्रसंयुतैः ।
 सस्त्रैर्हृत्कवचवर्णैश्चपनाहः प्रशस्यते ॥ * ॥
 गन्धैः सुरायाः किट्टेन जीवन्त्या श्रतपुष्यया ।
 उभया कुष्ठतैलाभ्यां युक्तया चोपनाहयेत् ॥*॥
 चर्मभिद्योऽनहव्यः सलोमभिरपूतिभिः ।
 उष्णशैत्यैरन्नामै तु कौपेयविकशाटकैः ॥
 रात्रौ बवं दिवा मुञ्चेत् मुञ्चेद्रात्रौ दिशाक्षतम् ।
 विदाहपरिहायं स्यात् प्रकर्मस्तु शीतले ॥

सङ्करः १ प्रस्तरो २ नाडी परिषेकोऽवगाह-
 नम् १ ।
 जेन्ताकोऽवगाहनः ७ कर्षुः ८ कुटी ९ भूः १०
 कुम्भरेव च ११ ॥
 कूपो १२ होलाक १३ इत्येते खेदवन्ति त्रयो-
 दश ।
 ते यथावत् प्रवक्ष्यन्ते सर्व एवानुपूर्वशः ॥”
 इति ॥* ॥
 तत्र वस्त्रान्तरितैरवस्त्रान्तरितैर्वा पिण्डैर्योक्ते-
 रपखेदं सङ्करखेद इति विद्यात् ॥ १ ॥ अक-
 शमीधान्यपुलाकानां श्वेत्वारपायसङ्कशरोत्-
 कारिकादीनां वा प्रस्तरे कौपेयाविकोत्तरप्रच्छेदे
 पञ्चाङ्गुलीवतुकार्कपत्रप्रच्छेदे वा स्वभ्यक्तसर्व-
 गात्रस्य श्वयानस्योपरि खेदं प्रस्तरेखेद इति
 विद्यात् ॥ २ ॥ खेदनद्रव्याणां पुनर्मूलफलपत्र-
 भङ्गादीनां श्वगन्धकुनिपिशितशिरःपदादीना-
 मुष्णक्षमावानां वा यथाहर्मस्त्रलक्षणखेदोप-
 संहितानां मूत्रक्षीरादीनां वा कुम्भ्रां वास्यमनु-
 हसन्त्यामुत्कथितानां नाद्या शरैषोकावशदल-
 करञ्जार्कपत्रान्यतमकृतया गजाश्वस्तसंखानया
 व्यामदोर्घया व्यामार्द्धोर्घया वा व्यामचत-
 र्भागाष्टभागमूलाश्रपरिणाहस्तोतसा सर्वतो
 वातहरपत्रसंहतच्छिद्रया द्विस्त्रिंशो विनामयया
 वातहरसिद्धसेहाभ्यक्तगात्रस्य वास्यमुपचरेत् ।
 वास्यो ह्यनङ्गामोविहृतचण्डिषेगस्त्वचमविदहन्
 सुखं खेदयेतीति नाडोखेदः ॥ ३ ॥ वातिकोत्तर-
 वातिकानां पुनर्भूलादीनामत्काशैः सुखोष्णैः
 कुम्भोष्णपुनिकाः प्रनाडोष्वां पूरयित्वा यथाह-
 सिद्धसेहाभ्यक्तगात्रं वस्त्रावच्छेदं परिषेचये
 दिनि परिषेकः ॥ ४ ॥ वातहरोत्काशक्षीर-
 घृततैलपिशितरसोष्णसलिलकोष्ठकावगाहस्तु
 यथोक्त एवावगाहः ॥ ५ ॥ अथ जेन्ताकं चिकीर्षं
 भूमिं परीक्षेत । तत्र पूर्वस्थां दिश्युत्तरस्थां वा
 गुणवति प्रशस्तौ भूमिभागे कृष्णवृत्तिके सुवर्ण-
 वर्णवृत्तिके वा परीवाऽपुष्करिण्यादीनां जसा-
 श्वयानामन्वतमस्य जूले दक्षिणे पश्चिमे वा
 सृपतीर्थे समवृषिभक्तभूमिभागे सप्ताष्टौ वा
 शरत्तौः सुप्रज्ज्योदकात् पाङ्गुमुहमुदङ्गुमुखं
 वा अभिसृष्टतीर्थे कूटानारं कारयेत् । उत्सेध-
 विस्तारतः परशरत्तौः षोडश समन्तात् सुहृतं
 मूल्कीसम्पत्तमैकवाताघनम् । अथ कूटा-
 गारखान्तः समन्तो मित्तिमरत्तिविस्तारोत्-
 सेधां पिण्डिकां कारयेत् चाकपाटात् । मध्ये
 त्वास्त्र कूटागारस्य चतुष्पिण्डुमानं पुरुषप्रमाणं
 संयम्य कन्दूखानं बहुसूत्राच्छिद्रमङ्गारको-
 ष्ठकस्तम्भं सपिधानं कारयेत् । तत्र खादिरा-
 यामाश्वकर्पादीनां वा काष्ठानां पूरयित्वा प्रदो-
 पयेत् । स यदा जानीयात् साधु इन्धानि
 काष्ठानि अतधमानि चवतस्रश्च केवलमग्निना
 तदग्निष्टम् खेदयोगेन चोष्णया युक्तमित्तिं तद्वै
 पुरुषं वातहराभ्यक्तगात्रं वस्त्रावच्छेदं प्रवे-
 शयेत् । प्रवेशयन्मनुश्रियात् सीस्य प्रशिश-

कक्षाचारोभ्याय चेति । प्रविश्य चैनां
 पिण्डिकावधिरुद्ध पाश्यापरपाश्याभ्यां यथासुखं
 श्रयोथाः । न च त्वया खेदमूर्च्छापरितेनापि
 सता पिण्डिकैषा विमोक्तव्या चाप्राप्तोच्छासात् ।
 अश्रमानी इतः पिण्डिकावकाशात् हार-
 मनधिगच्छन् खेदमूर्च्छापरितेतया सद्यःप्राप्तान्
 जङ्घाः । तस्मात् पिण्डिकामिनां न कथञ्चन
 सुखेयाः । त्वं यदा जानीयाः विगताभिश्चन्द-
 मात्मानं सस्यक् प्रस्तुतखेदपिच्छं सर्वस्वोतो-
 विमुक्तं लघुभूतमपगतविवहस्तभ्रसुतिवेदना-
 गौरवमिति ततस्तां पिण्डिकामनुसंरन् हारं
 प्रपथेयाः । निष्कृष्य च न सहसा चक्षुषोः
 परिपालनार्थं शीतोदकमुपस्थेयाः । अपगत-
 सन्तापकमस्तु मुहूर्त्तात् सुखोष्णेन वारिष्या
 यथान्यायं परिपिक्तोऽश्रयोथाः । इति चेन्ताकः
 खेदः ॥ ६ ॥
 “श्वयानस्य प्रमाणेन घनामश्मयौ शिलाम् ।
 तापयित्वा मारुतघ्नैर्हीरुभिः संप्रदोषितैः ॥
 व्यपोह्य सर्वानङ्गारान् प्रोक्ष्य चैवोष्णवारिष्या ।
 तां शिलामथ कुर्वीत कौशेयाविकसंस्तरात् ॥
 तस्यां स्वभ्यक्तसर्वाङ्गः श्वयानः स्विद्यते सुखम् ।
 रौरवाजिनकौशेयप्रवावाराद्यैः सुसंघृतः ॥
 इत्युक्तोऽवगाहनखेदः कर्षुखेदः प्रवक्ष्यते ॥ ७ ॥
 खानयेत् श्वयानस्याधः कर्षुस्थानविभागावत् ।
 दौर्भैरधमैरङ्गारैस्तां कर्षुं पूरयेत्ततः ॥
 तस्यामुपरि श्वयायां स्वः नृत्स्विद्यति ना सुखम् ॥ ८ ॥
 अनत्युत्सेधविस्तारं हत्ताकारामलोचनाम् ।
 घनमित्तिं कुटीं कृत्वा कुष्ठाद्यैः संप्रलेपयेत् ॥
 कुटीमध्ये भिषक् श्रयां स्वास्तीर्णाचोपकल्पयेत्
 प्रावाराजिनकौशेयकुथकम्बलगोलकैः ॥
 हसन्तिकामिरङ्गारैः पूर्णाभिस्ताञ्च सर्वशः ।
 परिवर्थात्नारोहेऽभ्यक्तः स्विद्यति ना
 सुखम् ॥ ९ ॥
 य एवाश्मघनखेदविधिर्भूमौ स एव तु ॥ १० ॥
 प्रश्रयायां निवातायां समायासुपदिश्रते ।
 कुम्भीं वातहरकाशपूर्णं भूमौ निखातयेत् ॥
 अर्धभागं त्रिभागं वा श्वयन् तत्र चोपरि ।
 स्थापयेदासनं वापि नातिसान्द्रपरिच्छेदम् ॥
 अथ कुम्भ्रां सुसन्तमान् प्रक्षिपेदयसो गुडान् ।
 पाषाणान् बोक्ष्या तेन तत्स्यः स्विद्यति ना
 सुखम् ॥ ११ ॥
 सुसंहताङ्गः स्वभ्यक्तः सेहैरनिलनाशनैः ।
 कूपं श्वयनविस्तारं दिगुणश्चापि वेधतः ॥
 देशे निवाते शस्ये च कुथ्यादन्तः सुमार्जितम् ।
 इत्यश्वगोशरोद्ग्राणां करोषेदंश्वपूरिते ॥
 स्ववच्छेदः सुसंस्तोर्षोऽभ्यक्तः स्विद्यति ना
 सुखम् ॥ १२ ॥
 धौतीकान्तु करीषाणां यथोक्तानां प्रदोषयेत् ॥
 धौतीकां गुण्डिकाम् ।
 श्वनान्तःप्रमाणेन श्यासुपरि तत्र च ।
 सुदन्धायां विधूमायां यथोक्तासुपकल्पयेत् ॥
 स्ववच्छेदः सुखं यत्राभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् ॥